

ภาคผนวก

ความรู้เกี่ยวกับชื่อมหาสมุทร ทะเล และเกาะในเอเชียภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก

มหาสมุทร

Pacific Ocean	มหาสมุทรแปซิฟิก
Indian Ocean	มหาสมุทรอินเดีย
Atlantic Ocean	มหาสมุทรแอตแลนติก
Arctic Ocean	มหาสมุทรอาร์กติก

ก. ทะเลติดต่อกับมหาสมุทรแปซิฟิก

Bering Sea	ทะเลเบริง
Sea of Okhotsk	ทะเลโอคอตสก์
Sea of Japan	ทะเลญี่ปุ่น
Yellow Sea, or Hwang Hai	ทะเลเหลือง, หรือทะเลฮวงไฮ
China Sea	ทะเลจีน
East China Sea, or Eastern	ทะเลจีนตะวันออก, หรือ
Sea, or Tung Hai	ทะเลตุงไฮ
South China Sea, or Nan Hai	ทะเลจีนใต้, หรือทะเลน่านไฮ
Inland Sea	ทะเลอินแลนด์
Phillipine Sea	ทะเลฟิลิปปิน
Sulu Sea	ทะเลซูลู
Celebes Sea	ทะเลเซลีเบส
Mindanao Sea	ทะเลมินดาเนา
Molucca Sea	ทะเลโมลุกกะ
Ceram Sea	ทะเลเซราม
Banda Sea	ทะเลบันดา

ที่มา : ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี และประกาศราชบัณฑิตยสถาน เรื่อง กำหนดชื่อทวีป ประเทศ เมือง
หลวง มหาสมุทร ทะเลและเกาะ หน้า 20 - 42.

Java Sea	ทะเลชวา
Flores Sea	ทะเลฟลอเรส
Timor Sea	ทะเลติมอร์
Arafura Sea	ทะเลอาราฟูรา
Coral Sea	ทะเลคอรัล
Tasman Sea	ทะเลแทสมัน
Ross Sea	ทะเลโรสซี
ข. ทะเลติดต่อกับมหาสมุทรอินเดีย	
Andaman Sea	ทะเลอันดามัน
Arabian Sea	ทะเลอาหรับ
Red Sea	ทะเลแดง
ค. ทะเลติดต่อกับมหาสมุทรแอตแลนติก	
Norwegian Sea	ทะเลนอร์วีเจียน
North Sea	ทะเลเหนือ
Irish Sea	ทะเลไอริช
Baltic Sea	ทะเลบอลติก
Mediterranean Sea	ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน
Aegean Sea	ทะเลอีเจียน
Adriatic Sea	ทะเลเอเดรียติก
Ionian Sea	ทะเลไอโอเนียน
Tyrrhenian Sea	ทะเลติร์เรเนียน
Sicilian Sea	ทะเลซิซิลีเนียน
Ligurian Sea	ทะเลลิกูเรียน
Sea of Marmara	ทะเลมาร์มะรา
Black Sea	ทะเลดำ
Sea of Azov	ทะเลอาซอฟ
Caribbean Sea	ทะเลแคริบเบียน
Scotia Sea	ทะเลสกอตเชีย
Weddell Sea	ทะเลเวดเดล

ง. ทะเลติดต่อกับมหาสมุทรอาร์กติก

Barents Sea	ทะเลแบเรนต์ส
White Sea	ทะเลขาว
Kara Sea	ทะเลคารา
Lavtev Sea	ทะเลลัฟเตฟ
East Siberian Sea	ทะเลไซบีเรียนตะวันออก
Chuckchee Sea	ทะเลชุกชี
Beaufort Sea	ทะเลโบฟอร์ด
Greenland Sea	ทะเลกรีนแลนด์

จ. ทะเลปิดภายในทวีป

Caspian Sea	ทะเลแคสเปียน
Aral Sea	ทะเลอารัล
Sea of Tiberias, or Sea of Galilee	ทะเลไทเบริแอส, หรือทะเลกาลิลี

เกาะ

ก. เกาะนอกฝั่งตะวันออกของทวีปเอเชียลงไปจนถึงเกาะสิงคโปร์

Karagin	เกาะคารากิน
Commander Islands	หมู่เกาะคอมมานเดอร์
Sakhalin	เกาะซาคาลิน
Kurile Islands	หมู่เกาะคูริล
Japanese Islands	หมู่เกาะญี่ปุ่น
Hokkaido	เกาะฮอกไกโด
Honshu, or Hondo	เกาะฮอนชู, หรือเกาะฮอนโด
Shikoku	เกาะชิโกกุ
Kyushu	เกาะคีวชู
Ryukyu, or Luchu Islands	เกาะริวกิว, หรือเกาะลูชู
Saishu	เกาะไซชู
Taiwan, or Formosa	เกาะไต้หวัน, หรือเกาะฟอร์โมซา

Hong Kong	เกาะฮ่องกง
Hainan	เกาะไหหลำ
Spratly	เกาะสนปรตลี
Poulo Condore	เกาะปูลูกงคอร์ดอร์
Tioman	เกาะเตี๋ยวามาน
Singapore	เกาะสิงคโปร์

ข. เกาะในกลุ่มเกาะมลายู (Malay Archipelago)

Greater Sunda Islands	หมู่เกาะซุนดาใหญ่
Sumatra	เกาะสุมาตรา
Binton	เกาะบีนตัน
Riouw Archipelago	กลุ่มเกาะรีอู
Lingga	เกาะลิงกา
Singkep	เกาะซิงเกป
Banka	เกาะบังกา
Billiton	เกาะบิลลิตัน
Java	เกาะชวา
Madoera	เกาะมาดูรา
Borneo	เกาะบอร์เนียว
Labuan	เกาะลาบวน
Natoena Islands	หมู่เกาะนาตุนา
Celebes	เกาะเซลีเบส
Moena	เกาะมูนา
Boetoeng	เกาะบูตุง
Lesser Sunda Islands	หมู่เกาะซุนดาน้อย
Bali	เกาะบาหลี่
Lombok	เกาะลอมบอก
Soembawa	เกาะซุมบาวา
Soemba	เกาะซุมบา

Flores	เกาะฟลอเรส
Lomblen	เกาะลอมเบลน
Pantar	เกาะปันตาร์
Alor, or Ombai	เกาะอะลอร์, หรือเกาะออมไบ
Timor	เกาะติมอร์
Molucca Islands	หมู่เกาะโมลุกกะ
Halmahera, or Gilolo	เกาะฮัลมาเฮรา, หรือเกาะจีโลโล
Ceram	เกาะเซราม
Boeroe	เกาะบูรู
Soela, or Xulla Islands	หมู่เกาะซูลา, หรือหมู่เกาะซูลลา
Waigeo	เกาะไวเกโอ
Batjan Islands	หมู่เกาะบัตจาน
Obi Islands	หมู่เกาะโอบี
Kai Islands	หมู่เกาะไค
Aroe Islands	หมู่เกาะอารู
Tenimbar	เกาะเตนิมบาร์
Banda Islands	หมู่เกาะบันดา
Babar Islands	หมู่เกาะบาบาร์
Leti Islands	หมู่เกาะเลตี
Morotai	เกาะมอโรไต
Wetar	เกาะเวตาร์
Amboina	เกาะแอมบอยนา
Ternate	เกาะเทอร์เนต
Salawati	เกาะซาลาวัตี
Tidore	เกาะทิดอร์
Misol	เกาะมิโซล
Philippine Islands	หมู่เกาะฟิลิปปิน
Luzon	เกาะลูซอน
Mindoro	เกาะมินโดโร

Visayan Islands	หมู่เกาะวิซายัน
Panay	เกาะปาไน
Samar	เกาะซามาร์
Leyte	เกาะเลเต
Cebu	เกาะเซบู
Negros	เกาะเนกรอส
Bohol	เกาะโบโฮล
Masbate	เกาะมาสบาเต
Palawan	เกาะपालาวัน
Mindanao	เกาะมินดาเนา
Basilan	เกาะบาซิลัน
Sulu Archipelago	กลุ่มเกาะซูลู
New Guinea, or Papua	เกาะนิวกินี, หรือเกาะปาปัว

ค. เกาะในมหาสมุทรแปซิฟิก

Hawaiian Islands	หมู่เกาะฮาวาย
Hawaii	เกาะฮาวาย
Oahu	เกาะโออาฮู
Kauai	เกาะเคาไอ
Niihau	เกาะนีอิฮาอู
Lanai	เกาะลาไน์
Kahoolawe	เกาะคาฮูลาเว
Maui	เกาะเมาอี
Molokai	เกาะโมโลไค
Midway Islands	หมู่เกาะมิดเว
Wake	เกาะเวก
Marcus	เกาะมาร์คัส
Bonin Islands	หมู่เกาะโบนิน
Volcano Islands, or Kazan Retto	หมู่เกาะโวลเคโน, หรือหมู่เกาะกาซันเรตโต

Mariana Islands	หมู่เกาะมาเรียนา
Guam	เกาะกวม
Saipan	เกาะไซปัน
Tinian	เกาะติเนียน
Rota	เกาะโรตา
Pagan	เกาะปากัน
Guguan	เกาะกูกวาน
Agrihan	เกาะอากริฮัน
Caroline Islands	หมู่เกาะคาโรไลน์
Yap	เกาะแย๊ป
Ponape	เกาะโปนาเป
Truk	เกาะตลุก
Kusaie	เกาะคูไซเอ
Marshall Islands	หมู่เกาะมาร์แชล
Line Islands	หมู่เกาะไลน์
Palmyra	เกาะแพลมไมรา
Washington	เกาะวอชิงตัน
Fanning	เกาะแฟนนิง
Christmas	เกาะคริสต์มาส
Gilbert Islands	หมู่เกาะกิลเบิร์ต
Tarawa	เกาะตาราวา
Makin	เกาะมาคิน
Abaiang	เกาะอาไบอาน
Nauru	เกาะนาอูรู
Solomon Islands	หมู่เกาะโซโลมอน
Bougainville	เกาะบูแกววิลล์
Buka	เกาะบูกา
Guadalcanal	เกาะกัวดัลคาแนล
Malaita	เกาะมาเลตา

New Georgia	เกาะนิวเจอร์เจีย
Choiseul	เกาะชัวเซิล
Ysabel	เกาะอิซาเบล
Savo	เกาะซาโว
San Christoval	เกาะซานคริสโตวัล
Gizo	เกาะกิโซ
Russell Islands	หมู่เกาะรัสเซลส์
Louisiade Archipelago	กลุ่มเกาะลุยซีแอต
Bismarck Archipelago	กลุ่มเกาะบิสมาร์ก
New Britain	เกาะนิวบริเตน
New Ireland	เกาะนิวไอร์แลนด์
New Hanoyer	เกาะนิวแฮโนเวอร์
Admiralty Islands	
Santa Cruz Island	หมู่เกาะแซนตาครูซ
Ellice Islands	หมู่เกาะเอลลิซ
Phoenix Islands	หมู่เกาะฟีนิกซ์
Tokelau Islands	หมู่เกาะโตเกเลา
Marquesas Islands	หมู่เกาะมาร์เคซัส
New Hebrides Islands	หมู่เกาะนิวเฮบริดีส
New Caledonia Islands	หมู่เกาะนิวคาลิโดเนีย
Fiji	หมู่เกาะฟิจิ
Samoa	หมู่เกาะซามัว
Tonga	หมู่เกาะตองกา
Cook Islands	หมู่เกาะคุก
Rarotonga	เกาะราโรตองกา
Society Islands	หมู่เกาะโซไซเอตี
Tahiti	เกาะตาฮีตี
Tuamotu Archipelago	กลุ่มเกาะตูอาโมตู
Austral Islands	หมู่เกาะออสเตรเลีย
Kermadec Islands	หมู่เกาะเคอร์มาเดก

North	เกาะเหนือ
South	เกาะใต้
Stewart	เกาะสจวร์ต
Chatham Islands	หมู่เกาะแชแชม
Bounty Islands	หมู่เกาะบาวน์ตี
Tasmania	เกาะแทสเมเนีย
ง. เกาะในมหาสมุทรอินเดีย	
Mergui Archipelago	กลุ่มเกาะมะริด
Penang	เกาะปีนัง
Andaman Islands	หมู่เกาะอันดามัน
Nicobar Islands	หมู่เกาะนิโคบาร์
Cocos, or Keeling Islands	หมู่เกาะโคโคส, หรือหมู่เกาะคีลิง
Ceylon	เกาะลังกา
Maldiv Islands	หมู่เกาะมัลดีฟ
Laccadive Islands	หมู่เกาะลักกาทีฟ
Chagos Archipelago	หมู่เกาะชากอส
Kuria Muria Islands	หมู่เกาะกูเรียมูเรีย
Socotra	เกาะโซโกตรา
Seychelles	หมู่เกาะเซเชลส์
Amirantes	หมู่เกาะแอมิแรนต์
Mauritius	เกาะมอริเชียส
Reunion	เกาะเรอูนียง
Madagascar	เกาะมาดากัสการ์
Bahrain or Bahrein	เกาะบะห์เรน
Comoro Islands	หมู่เกาะคอโมโร
Zanzibar	เกาะแซนซิบาร์
จ. เกาะในทะเลเมดิเตอร์เรเนียนและทะเลติดต่อกิลีเคียง	
Aegean Islands	หมู่เกาะอีเจียน

Thasos	เกาะทาสอส
Samothraki	เกาะซาโมทรากิ
Imbros	เกาะอิมบรอส
Lemnos	เกาะเลมнос
Lesbos, or Mitylene	เกาะเลสบอส, หรือเกาะมิติลินี
Psara	เกาะซารา
Chios	เกาะคิออส
Cyclades	หมู่เกาะไซคลาดิส
Andros	เกาะอันดรอส
Kythnos	เกาะคิทนอส
Syros, or Hermopolis	เกาะไซรอส, หรือเกาะเฮอริโมโปลิส
Tinos	เกาะตินอส
Mykonos	เกาะไมโคนอส
Seriphos	เกาะเซริฟอส
Siphnos	เกาะซิฟนอส
Milos	เกาะมิลอส
Antiparos	เกาะแอนติปารอส
Paros	เกาะปารอส
Naxos	เกาะแนกซอส
Amorgos	เกาะอะมอร์กอส
Ios, or Nio	เกาะไอออส, หรือเกาะนีโอ
Santorin	เกาะแซนโตริน
Sporades	หมู่เกาะสปอราดิส
Skyros	เกาะสกีรอส
Skopelos	เกาะสโกปีลอส
Skiathos	เกาะสไกอะทอส
Rhodes	เกาะไรด์ส์
Dodecanese	หมู่เกาะโดเดคานีส
Patmos	เกาะปัตมอส

Arki	เกาะอาร์กี
Lipso	เกาะลิปโซ
Leros	เกาะเลรอส
Kalymnos	เกาะคาลิมนอส
Kos	เกาะคอส
Nisyros	เกาะนิซิรอส
Tilos	เกาะติลอส
Samos	เกาะซามอส
Nicaria	เกาะนิกาเรีย
Crete	เกาะครีต
Cyprus	เกาะไซปรัส
Ionian Island	หมู่เกาะไอโอเนียน
Corfu	เกาะคอร์ฟู
Paxos	เกาะปากซอส
Leukas, or Santa Moura	เกาะลิวแคส, หรือเกาะซานตามอรา
Ithaca	เกาะอิทะกา
Cephalonia	เกาะเซฟาโลเนีย
Zante	เกาะแซนตี
Cerigo	เกาะแซริโก
Lipari Islands	หมู่เกาะลิปารี
Stromboli	เกาะสตรอมโบลิ
Panarea	เกาะปานาเรีย
Salina	เกาะซาลินา
Vulcano	เกาะวุลคาโน
Sicily	เกาะซิซิลี
Malta	เกาะมอลตา
Gozo	เกาะโกโซ
Linoza	เกาะลินซา
Pantellaria	เกาะบันเตลลาเรีย

Kerkennah Islands

Djerba

Capri

Ischia

Ponzi

Giglio

Elba

Corsica

Sardinia

Balearic Islands

Minorca

Majorca

Cabrera

I viza

Formentera

หมู่เกาะเคอร์เคนนา

เกาะเชอร์บา

เกาะคาปรี

เกาะอิสเกีย

เกาะปอนซิน

เกาะจิลโย

เกาะเอลบา

เกาะคอร์ซิกา

เกาะซาร์ดิเนีย

หมู่เกาะแบลีแอริก

เกาะมินอร์กา

เกาะมาจอร์กา

เกาะคาเบรรา

เกาะอีวีซา

เกาะฟอร์เมนเตรา

ฉ. เกาะในทะเลบอลติก

Zealand

Fünen or Fün

Möen

Falster

Laaland

Langeland

Aerö

Fehmarn

Als, or Alsen

Samsö

Bornholm

Öland

เกาะซีแลนด์

เกาะฟือเนน, หรือเกาะฟิน

เกาะเมอเอน

เกาะฟัลสเตอร์

เกาะลอลแลนด์

เกาะลันγκεแลนด์

เกาะแอโร

เกาะเฟห์มาร์น

เกาะอัลส์, หรือเกาะอัลเซน

เกาะซัมเซอ

เกาะบอร์นโฮล์ม

เกาะเออแลนด์

Gotland	เกาะกอตแลนด์
Aland	เกาะโอลแลนด์
Khiuma, or Dagö	เกาะคีอูมา, หรือเกาะคาเก
Vormsi	เกาะวอร์มซี
Sarema, or Ösel	เกาะซาราเมา, หรือเกาะเออเซล
Muhu, or Moon	เกาะมูฮู, หรือเกาะโมน
Laesö	เกาะเลเซอ

ข. เกาะนอกฝั่งตะวันตกของทวีปยุโรปและแอฟริกา

Lofoten	หมู่เกาะโลโฟเตน
Iceland	เกาะไอซ์แลนด์
Faroes	หมู่เกาะแฟโรส์
British Isles	หมู่เกาะบริติช
Great Britain	เกาะบริเตนใหญ่
Ireland	เกาะไอร์แลนด์
Isle of Man	เกาะแมน
Isle of Wight	เกาะไวท์
Anglesey	เกาะแองเกิลซี
Hebrides	หมู่เกาะเฮบริดีส
Orkney Islands	หมู่เกาะออร์กนี
Shetland Islands	หมู่เกาะเซตแลนด์
Channel Islands	หมู่เกาะแชนเนล
Guernsey	เกาะเกอร์นซี
Jersey	เกาะเจอร์ซี
Sark	เกาะซาร์ก
Frisian Islands	หมู่เกาะฟรีเซียน
Azores	หมู่เกาะอะซอร์ส
Madeira	หมู่เกาะมาเดยรา
Canary Islands	หมู่เกาะคานารี
Palma	เกาะปาลมา

Tenerife	เกาะเตเนรีฟ
Gomera	เกาะโกเมรา
Hierro	เกาะฮีแอร์โร
Grand Canary	เกาะแกรนด์คานารี
Fuerteventura	เกาะฟูแอร์เตเวนตูรา
Lanzarote	เกาะลันซาโรเต
Cape Verde Island	หมู่เกาะเคปเวอร์ดี
Fernando Po	เกาะเฟอร์นันโดโป
Ascension	เกาะอัสมันชัน
St. Helena	เกาะเซนต์เฮเลนา
Tristan da Cunha	เกาะตริสตานดาคุนยา
Bouvet	เกาะบูเวต์

ซ. เกาะนอกฝั่งตะวันออกของทวีปอเมริกาเหนือและอเมริกาใต้

Newfoundland	เกาะนิวฟันด์แลนด์
Cape Breton	เกาะเคปเบรตัน
Sable	เกาะเซเบิล
Bermudas	หมู่เกาะเบอร์มูดาส
Trinidad	เกาะตรินิแดด
Falkland Islands	หมู่เกาะฟอล์กแลนด์
Tierra del Fuego	กลุ่มเกาะติแอร์ราเดลฟูเอโก

ญ. เกาะในหมู่เกาะอินดีสตะวันตก

Greater Antilles (Antilles)	หมู่เกาะแอนทิลลิสใหญ่
Cuba	เกาะคิวบา
Hispaniola, or Haiti	เกาะฮิสแปนิโอลา, หรือเกาะไฮติ
Jamaica	เกาะจาเมกา
Peurto Rico	เกาะเปอร์โตริโก
Lesser Antilles, or Caribbees	หมู่เกาะแอนทิลลิสน้อย, หรือหมู่เกาะแคริบเบียน
Leeward Islands	หมู่เกาะลีเวิร์ด

Barbuda	เกาะบาร์บูดา
St. Christopher	เกาะเซนต์คริสโตเฟอร์
Antigua	เกาะแอนติกา
Guadeloupe	เกาะกัวเดอลูป
St. Thomas	เกาะเซนต์โธมัส
Windward Islands	หมู่เกาะวินด์วาร์ด
Dominica	เกาะโดมินีกา
Martinique	เกาะมาร์ตินิก
St. Vincent	เกาะเซนต์วินเซนต์
St. Lucia	เกาะเซนต์ลูเชีย
Barbados	เกาะบาร์เบโดส
Grenada	เกาะเกรนาดา
Virgin Islands	หมู่เกาะเวอร์จิน
Trinidad	เกาะตรินิแดด
Tobago	เกาะโตเบโก
Curacao	เกาะคูราเซา
Bahamas	หมู่เกาะบาฮามาส
Grand Bahama	เกาะแกรนด์บาฮามา
Abaco	เกาะแอบาโก
Eleuthera	เกาะอีลีวเซอรา
Andros	เกาะแอนดรอส
Caicos Islands	หมู่เกาะเคคอส

ด. เกาะนอกฝั่งตะวันตกของทวีปอเมริกาเหนือและอเมริกาใต้

St. Matthew	เกาะเซนต์แมตธิว
Pribilof Islands	หมู่เกาะพริบิลอฟ
Aleutian Islands	หมู่เกาะอาลิวเชียน
Kodiak	เกาะโคไดแอก
Alexander Archipelago	กลุ่มเกาะอะเล็กซานเดอร์

Queen Charlotte Islands
Vancouver
Clipperton
Galapagos
Juan Fernandez

หมู่เกาะควีนชาร์ลอตต์
เกาะแวนคูเวอร์
เกาะคลิปปเปอร์ตัน
หมู่เกาะกาลาปากอส
เกาะฆวนเฟร์นันเดซ

ค. เกาะในมหาสมุทรอาร์กติก

Spitsbergen
Bear
Novaya Zemlya
New Siberian Islands
Bank
Victoria
Melville
Parry islands
Bathurst
Prince of Wales
Somerset
Axel Heiberg
Ellesmere
Baffin
Southampton
Greenland

หมู่เกาะสปิตสเบอร์เกน
เกาะแบร์
หมู่เกาะโนวายาซิมลียา
หมู่เกาะนิวไซบีเรียน
เกาะแบงค์
เกาะวิกตอเรีย
เกาะเมลวิลล์
หมู่เกาะปาร์รี
เกาะแบธเธอร์สต์
เกาะปรินส์ออฟเวลส์
เกาะซัมเมอร์เซต
เกาะแอ็กเซลไฮเบอร์ก
เกาะเอลสมียร์
เกาะแบฟฟิน
เกาะเซาธัมป์ตัน
เกาะกรีนแลนด์

ภาคผนวก 2
ภูมิภาคเอเชียกลาง

ภูมิภาคเอเชียกลาง

(Central Asia)

ภูมิภาคเอเชียกลางเป็นภูมิภาคหนึ่งที่เคยรวมอยู่กับดินแดนของสหภาพโซเวียต หรือ สหภาพสาธารณรัฐสังคมนิยมโซเวียต (Union of Soviet Socialist Republic) ปัจจุบันเอเชียกลาง เป็นภูมิภาคเอเชียกลาง ที่เกิดใหม่ภายหลังจากที่สหภาพโซเวียตเปลี่ยนแปลงการปกครอง เมื่อปี พ.ศ. 2534 บุคคลสำคัญที่มีบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ คือ ประธานาธิบดี บอริส เยลต์ซิน (Boris N. Yeltsin) ด้วยสาเหตุนี้ทำให้ดินแดนต่าง ๆ ที่เคยอยู่ภายใต้การปกครองเดียวกัน ต่างก็แยกตัวเป็นอิสระรวม 15 ประเทศ โดยมี 7 สาธารณรัฐนับรวมอยู่ในภูมิภาคยุโรปตะวันออก (นับเป็นส่วนหนึ่งของทวีปยุโรป) อาทิ สาธารณรัฐยูเครน เอสโทเนีย ลัตเวีย ลิทัวเนีย เบลารุส โมลดาเวีย และสหพันธรัฐรัสเซีย ส่วนอีก 8 สาธารณรัฐ ซึ่งอยู่บริเวณของเทือกเขาคอเคซัส และด้านตะวันออกของทะเลแคสเปียน รวมเรียกว่า "ภูมิภาคเอเชียกลาง" ได้แก่ สาธารณรัฐอาร์เมเนีย อาเซอร์ไบจาน จอร์เจีย คาซัคสถาน เคนทริกิสถาน ทาจิกิสถาน เติร์กเมนิสถาน และ อุซเบกิสถาน อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาตามลักษณะทำเลที่ตั้งภูมิอากาศภูมิประเทศและ วัฒนธรรมของภูมิภาคนี้แล้ว มีลักษณะคล้ายคลึงกับทางภูมิภาคเอเชียมากกว่าภูมิภาคยุโรป แต่ ดินแดนดังกล่าวมีความห่างไกลทะเลและเส้นทางติดต่อทุรกันดาร จึงทำให้ขาดการติดต่อกับดิน แดนอื่น ๆ เป็นเหตุให้มีผู้สนใจและรู้จักกันน้อย แต่ในปัจจุบัน ซึ่งเป็นยุคแห่งโลกที่ไร้พรมแดน หรือยุคโลกาภิวัตน์ ย่อมมีส่วนช่วยให้ดินแดนภูมิภาคเอเชียกลางเป็นที่รู้จักแพร่หลายของโลก และมีบทบาทต่อสังคมโลกในอนาคตอย่างแน่นอน

ลักษณะทั่วไปของภูมิภาคเอเชียกลาง

1. ทำเลที่ตั้ง ขนาด และรูปร่าง

ภูมิภาคเอเชียกลางตั้งอยู่ทางด้านตะวันตกของเอเชียตะวันออกเฉียงตอนเหนือของภูมิภาค เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และทางทิศใต้ของสหพันธรัฐรัสเซีย โดยตั้งอยู่ระหว่างละติจูด 36°-56° เหนือ และอยู่ระหว่างลองจิจูด 40°-88° ตะวันออก มีอาณาบริเวณติดต่อระหว่างภูมิภาคยุโรปตะวันออก เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และภูมิภาคของเอเชียตะวันออกเฉียง

ภูมิภาคเอเชียกลาง แบ่งตามลักษณะภูมิประเทศแล้วแยกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่อยู่ด้านเหนือบริเวณเทือกเขาคอเคซัสและตอนใต้ของเทือกเขาคอเคซัสอีกส่วนหนึ่งอยู่ทางด้านตะวันออกของ ทะเลแคสเปียน

ประเทศที่ตั้งอยู่บริเวณตอนเหนือ-ใต้ของเทือกเขาคอเคซัส ได้แก่ สาธารณรัฐจอร์เจีย (Georgia) อาร์เมเนีย (Armenia) และอาเซอร์ไบจาน (Azerbaijan) ส่วนประเทศที่ตั้งอยู่ทาง ตะวันออกของทะเลแคสเปียน ได้แก่ สาธารณรัฐคาซัคสถาน (Kazakhstan) เติร์กเมนิสถาน

(Turkmenistan) อุซเบกิสถาน (Uzbekistan) เคอร์กิสถาน (Kyrgyzstan) และประเทศทาจิกิสถาน (Tajikistan) เป็นต้น

ภูมิภาคเอเชียกลางมีเนื้อที่ 4,278,500 ตารางกิโลเมตร หรือ 1,613,300 ตารางไมล์ หรือ 26,740,625 ไร่ นับว่าเป็นภูมิภาคที่มีขนาดเล็กที่สุดในบรรดาภูมิภาคเอเชียทั้งหมด

ลักษณะรูปร่างของภูมิภาคเอเชียกลาง มีลักษณะกลมกลืน มีความกว้างและยาวไม่แตกต่างกันมากนัก นอกจากส่วนที่อยู่บริเวณเทือกเขาคอเคซัสจรดทะเลดำจะเป็นส่วนที่ยื่นไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือติดกับยุโรปตอนใต้ การคมนาคมขนส่งของภูมิภาคนี้กับภูมิภาคอื่นนับว่ามีปัญหาพอสมควรเพราะอยู่ติดกับทะเลภายในและทะเลปิด

2. โครงสร้างและลักษณะภูมิประเทศ

ภูมิภาคเอเชียกลางตั้งอยู่บริเวณเขตโครงสร้างหินใหม่ที่เกิดในยุคเทอร์เชียรีด้านตะวันตก และอยู่ในเขตโครงสร้างหินเก่าที่เกิดในมายายุค พาลีโอโซอิก บางส่วนทั้งด้านตะวันออกและด้านใต้ซึ่งเขตหินเก่านี้เป็นส่วนหนึ่งของเขตหินเก่าตอนกลางทวีปเอเชีย

โครงสร้างและลักษณะภูมิประเทศของภูมิภาคเอเชียกลาง จำแนกได้ 3 บริเวณ คือ:

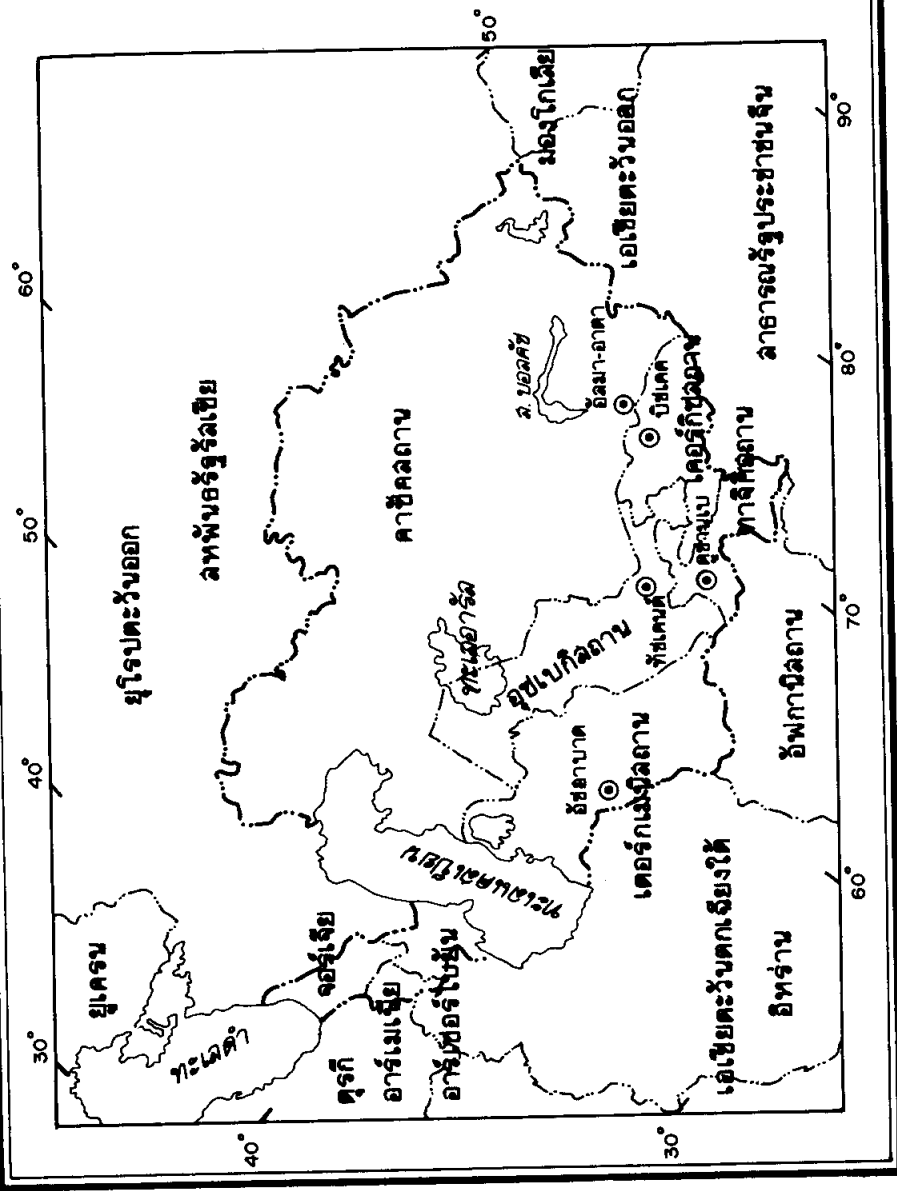
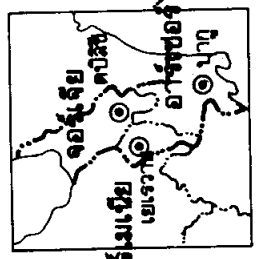
2.1 เขตที่ราบ เป็นเขตที่ราบที่ต่อเนื่องกับที่ราบใหญ่ตอนเหนือรัสเซียในเอเชีย หรือเป็นที่ราบไซบีเรียตะวันตกอยู่บริเวณด้านเหนือ ตะวันตก และตอนกลางของภูมิภาค ซึ่งครอบคลุมเนื้อที่ของสาธารณรัฐคาซัคสถาน อุซเบกิสถาน และเตอร์กเมนิสถาน ตอนกลางบริเวณที่ราบเป็นทะเลอาร์ล ด้านตะวันออกของทะเลแคสเปียนเป็นแอ่งที่ราบลุ่ม ได้แก่ ที่ราบโตราน (Toran) พื้นที่ทางด้านใต้และด้านตะวันออกจะค่อยยกระดับสูงขึ้นจนจรดขอบที่ราบสูงซึ่งกันเป็นขอบเกือบโดยรอบเฉลี่ยสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง 400 เมตร (1,331 ฟุต)

แม้ที่ราบบริเวณดังกล่าวจะมีประชากรเข้าไปตั้งถิ่นฐานอยู่น้อยแต่ก็เป็นแหล่งเกษตรกรรมที่สำคัญของภูมิภาคนี้ เพราะมีแม่น้ำหลายสายไหลผ่านลงสู่ทะเลภายใน ได้แก่ แม่น้ำยูราล อิชิม เอมบา อิรัทซ์ ซีร์ดาเยา อามูดาร์ยา ฯลฯ ส่วนทะเลภายในที่สำคัญได้แก่ทะเลแคสเปียน ทะเลอาร์ล และทะเลสาบบอลคัส เป็นต้น

2.2 เขตที่ราบสูงและเทือกเขา ลักษณะภูมิประเทศทางภาคตะวันตก ส่วนใหญ่เป็นเขตหินใหม่เต็มไปด้วยเทือกเขาสูงชัน เฉลี่ยสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง 2,000 เมตร (6,666 ฟุต) ตอนกลางและด้านตะวันออกเป็นที่ราบสูง ส่วนด้านใต้เป็นเทือกเขาปามีร์ และเทือกเขาเทียนชาน ซึ่งเป็นโครงสร้างหินเก่าตอนกลาง ยอดภูเขาที่สูงที่สุดของภูมิภาคนี้คือ ยอดเขาคอคมูนิสต์ อยู่ในเขตสาธารณรัฐทาจิกิสถาน ซึ่งมีความสูง 7,495 เมตร บริเวณด้านตะวันตกของทะเลแคสเปียนเป็นเทือกเขาคอเคซัสทอดแนวจรดทะเลดำ บริเวณนี้เป็นที่ตั้งของสาธารณรัฐจอร์เจีย อาร์เมเนีย และอาเซอร์ไบจาน

ประเทศใน
ภูมิภาคเอเชียกลาง

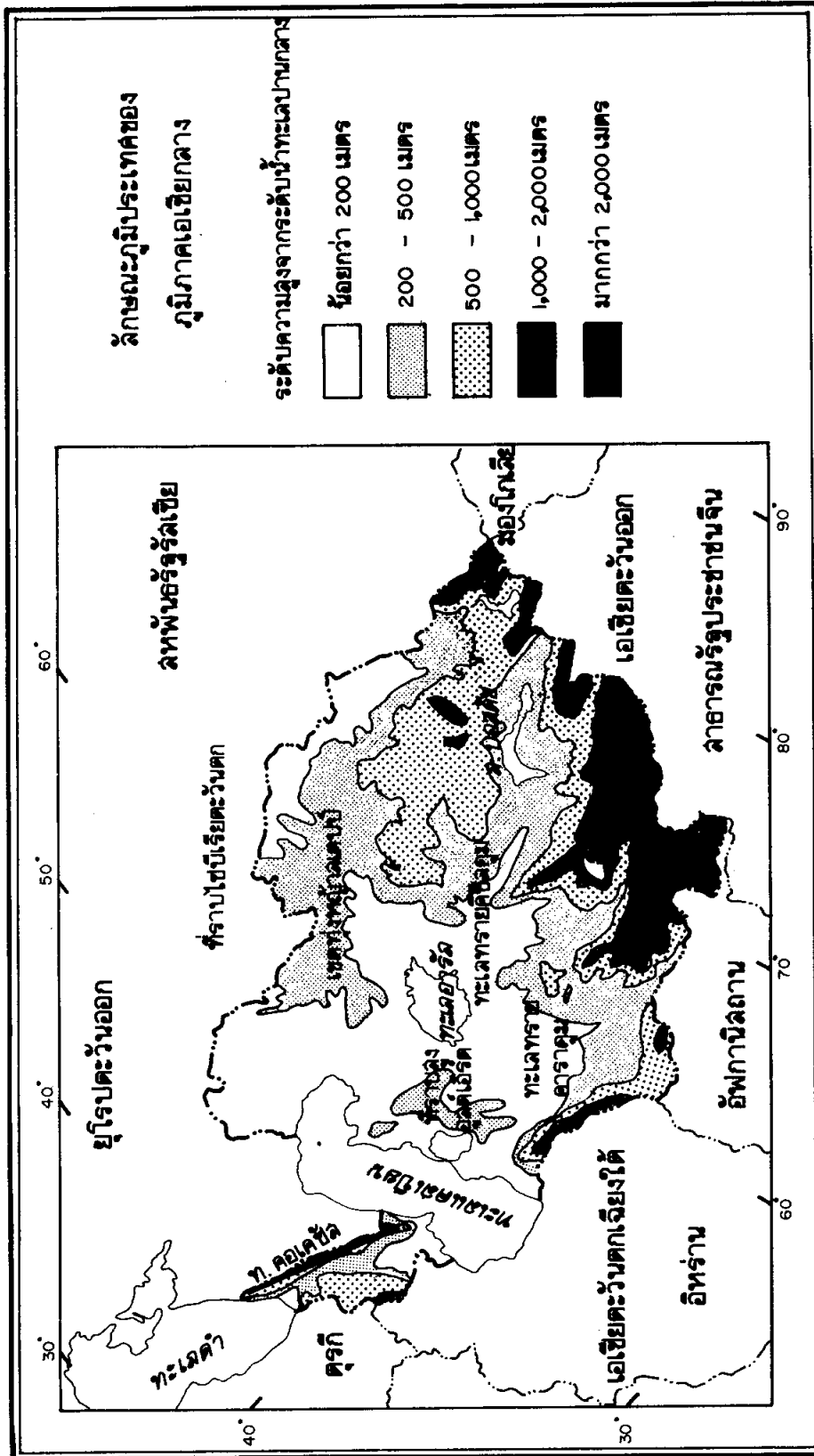
- ⊙ เมืองหลวง
- เขตประเทศ
- เขตภูมิภาค

ภูมิภาคเอเชียกลาง : เนื้อที่ ประชากร, ความหนาแน่น เมืองหลวง และรายได้เฉลี่ยต่อปี

ประเทศ	เนื้อที่ ตารางไมล์ (ตารางกิโลเมตร)	ประชากร ปี 2538	ประชากร ปี 2553	ความหนาแน่น คน : ตารางไมล์ (คน : ตร.กม.)	เมืองหลวง	รายได้เฉลี่ย ปี/คน 2538 (บาท)
1. สาธารณรัฐอาร์มีเนีย (Armenia)	11,500 (29,800)	3,700,000	4,200,000	321.7 (124.2)	เยเรวาน (Yerevan)	16,830
2. สาธารณรัฐอาเซอร์ไบจาน (Azerbaijan)	33,400 (86,600)	7,300,000	9,000,000	218.5 (84.3)	บากู (Baku)	18,615
3. สาธารณรัฐจอร์เจีย (Georgia)	26,900 (76,829)	5,400,000	5,700,000	200.7 (71.1)	ทบิลีซี (Tbilisi)	14,280
4. สาธารณรัฐคาซัคสถาน (Kazakhstan)	1,049,000 (2,717,300)	16,900,000	18,400,000	16.1 (6.2)	อัลมา-อาตา (Alma-Ata)	39,270
5. สาธารณรัฐคีร์กีซสถาน (Kyrgyzstan)	76,000 (198,500)	4,400,000	5,600,000	57.4 (22.2)	บิชเคค (Bishkek)	21,165
6. สาธารณรัฐทาจิกิสถาน (Tajikistan)	55,300 (143,100)	5,800,000	9,200,000	104.9 (40.6)	ดูชานเบ (Dushanbe)	11,985
7. สาธารณรัฐเติร์กเมนิสถาน (Turkmenistan)	188,500 (488,100)	4,500,000	5,900,000	23.8 (9.3)	อัสชฮาบาด (Ashkhabad)	35,190
8. สาธารณรัฐอุซเบกิสถาน (Uzbekistan)	172,700 (447,400)	22,700,000	31,900,000	131.4 (50.8)	ทาชเคนต์ (Tashkent)	24,480
รวม	1,613,300 (4,201,671)	70,700,000	89,900,000	43.82 (16.83)	-	22,727

ที่มา : Information Please Almanac 1995.

2.3 เขตทะเลทราย โดยทั่วไปบริเวณที่เป็นทะเลทรายของภูมิภาคเอเชียกลาง จะอยู่กระจายเป็นหย่อม ๆ ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้จะพบทะเลทรายที่กว้างใหญ่ต่อเนื่องจากที่ราบอยู่หลายแห่ง ได้แก่ ทะเลทรายคาราคูม (Kara Kum) ในสาธารณรัฐเตอร์กเมนิสถาน และทะเลทรายคิซซิลคุม (Kyzyl Kum) ในสาธารณรัฐอุซเบกิสถาน ต่อเนื่องไปจนถึงตอนเหนือทะเลอารัล

3. ลักษณะภูมิอากาศ

องค์ประกอบของภูมิอากาศที่มีอิทธิพลต่อภูมิอากาศของเอเชียกลางได้แก่ ทำเลที่ตั้งในเขตละติจูดกลางหรือเขตอบอุ่นที่อยู่ตอนในของทวีป มีที่ราบสูงและภูเขาขวางกั้นทิศทางลมซึ่งตั้งอยู่ด้านใต้ละติจูด ความสูง-ต่ำของลักษณะภูมิประเทศ ความห่างไกลจากอิทธิพลของทะเลมหาสมุทร และความกดอากาศสูง-ต่ำ กิ่งถาวรที่ปรากฏอยู่ทั่วไปล้วนแต่มีอิทธิพลต่อลักษณะภูมิอากาศในภูมิภาคเอเชียกลางอย่างเด่นชัด ลักษณะภูมิอากาศในบริเวณนี้จำแนกเป็น 2 ประเภทคือ

3.1 ภูมิอากาศแบบทุ่งหญ้าเขตอบอุ่น หรือภูมิอากาศแบบกึ่งแห้งแล้งเขตอบอุ่น (Cold Semi-arid Climate) สัญลักษณ์ของเคิเปินใช้ BSk ในฤดูหนาวภูมิอากาศหนาวเย็นปานกลาง ฤดูร้อนอบอุ่น อุณหภูมิโดยเฉลี่ยในฤดูร้อนไม่เกิน 24 องศาเซลเซียส บางปีฤดูหนาว อุณหภูมิลดต่ำกว่า จุดเยือกแข็งมีหิมะตกต่อเนื่องเป็นเวลานาน โดยเฉพาะทางตอนใต้ของสาธารณรัฐทาจิกิสถาน และเคอร์กีซสถาน ภูมิอากาศแบบนี้ครอบคลุมพื้นที่กว้างขวาง มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 380-760 มิลลิเมตร

3.2 ภูมิอากาศแบบทะเลทรายเขตอบอุ่น (Cold Desert Climate) สัญลักษณ์ของเคิเปินใช้ BWk ได้แก่บริเวณทางด้านตะวันตกเฉียงใต้ของภูมิภาคเอเชียกลางมีภูมิอากาศแบบทะเลทรายกว้างใหญ่ ในฤดูร้อนอากาศร้อนจัดและแห้งแล้ง ปริมาณน้ำฝนต่ำกว่า 2.50 มิลลิเมตร หรือ 10 นิ้วต่อปี ส่วนในฤดูหนาวอากาศหนาวจัด และมีหิมะตกต่อเนื่องเป็นเวลานาน ได้แก่บริเวณทะเลทรายคาราคูม ทะเลทรายคิซซิลคุม เป็นต้น

ภูมิอากาศของภูมิภาคเอเชียกลางทางตะวันตกเฉียงเหนือที่ติดกับทะเลดำจะมีปริมาณน้ำฝนมากกว่า 800 มิลลิเมตรต่อปี เช่นเมืองโปติ เมืองตบิลีซีในสาธารณรัฐจอร์เจีย เพราะบริเวณนี้ได้รับอิทธิพลจากทะเลภายในและลมประจำตะวันตกบางส่วน

4. ลักษณะพืชพรรณธรรมชาติ

พืชพรรณธรรมชาติของภูมิภาคเอเชียกลางส่วนใหญ่จะมีความสัมพันธ์กับลักษณะภูมิอากาศ ซึ่งจำแนกได้ 3 ประเภทคือ

4.1 พืชพรรณทุ่งหญ้า เป็นทุ่งหญ้าสั้นหรือสเตปป์ (Stepp) ครอบคลุมบริเวณด้านตะวันตกตั้งแต่ทะเลแคสเปียนไปจรดลุ่มแม่น้ำอีริทิสทางด้านตะวันออก ตอนใต้ที่ราบสูงซึ่งอยู่ระหว่างทะเลทรายคาราคูมกับทะเลทรายคิซซิลคุม โดยเฉพาะบริเวณตอนกลางของประเทศคาซัคสถาน

4.2 **พืชพรรณแบบป่าผสม** กระจายอยู่เป็นหย่อม ๆ ในเขตทุ่งหญ้าสั้น ซึ่งแตกต่างกันไปตามลักษณะภูมิอากาศและภูมิประเทศ เช่น ตอนเหนือทะเลแคสเปียน และตอนล่างทะเลอาร์ล มีพวกพันธุ์ไม้ขึ้นปะปนกันหลายชนิด ส่วนทางด้านตะวันตกและด้านใต้ของเขตเทือกเขาสูงจะมีพืชพรรณแตกต่างกันไปตามระดับความสูง เช่น ทุ่งหญ้า ป่าสน และมอสส์ เป็นต้น

4.3 **พืชพรรณทะเลทราย** พบมากในเขตทะเลทรายคาราคูม ทะเลทรายคิซิลคุม ทะเลทรายเปสกีมูยุน และด้านตะวันออกของทะเลสาบบอลคัส ลักษณะพืชพรรณเป็นหญ้าสั้น ไม้หนามไม้พุ่มเตี้ยมีใบเรียวยาวเล็กแหลม และพืชตระกูลกระบองเพชร

5. ลักษณะสำคัญทางเศรษฐกิจ

กลุ่มประเทศในภูมิภาคเอเชียกลางส่วนใหญ่ประชากรจะมีฐานะยากจน ประสบปัญหาภาวะเงินเฟ้อ สาธารณูปโภคพื้นฐานไม่พอเพียง ขาดแคลนเครื่องอุปโภคบริโภคทั่วไป การพัฒนา เศรษฐกิจเป็นไปได้ช้ามาก สรุปแล้วภูมิภาคเอเชียกลางมีลักษณะเศรษฐกิจดังนี้:-

5.1 **การเพาะปลูก** แหล่งเกษตรกรรมที่สำคัญได้แก่บริเวณที่ราบตอนใต้ของสาธารณรัฐเตอร์กเมนิสถาน อุซเบกิสถาน และคาซัคสถาน บริเวณตอนใต้ของเทือกเขาคอเคซัส ในเขตสาธารณรัฐจอร์เจีย อาร์เมเนียและอาเซอร์ไบจาน นอกจากนี้ยังมีบริเวณตอนใต้ของทะเลสาบบอลคัส

พืชที่ปลูกมากบริเวณดังกล่าว ได้แก่ ข้าวสาลี บาร์เลย์ มันฝรั่ง ฝ้าย องุ่น หัวผักกาดหวาน มะเขือเทศ ข้าวโพด ยาสูบ และผลไม้ตระกูลส้ม (Citrus fruit) ส่วนบริเวณที่อยู่ห่างไกลจากแม่น้ำและทะเลสาบจะใช้ระบบการชลประทานเข้าช่วย โดยนำน้ำจากแอ่งน้ำซับที่เกิดจากหิมะละลาย แล้วต่อท่อลำเลียงเข้ามาใช้ในการเพาะปลูก ระบบดังกล่าวเรียกว่า "แบบคาริซ" (Kariz)

5.2 **การเลี้ยงสัตว์** เนื่องจากลักษณะภูมิอากาศเหมาะสม จึงมีการเลี้ยงสัตว์มาก มีทั้งการเลี้ยงแบบเร่ร่อนและในรูปของฟาร์มปศุสัตว์ เลี้ยงมากบริเวณตอนใต้ของภูมิภาคเอเชียกลาง สัตว์ที่เลี้ยง ได้แก่ แกะ แพะ (พันธุ์ขนใช้ทำพรม) โค ไก่ ม้า ลา ล่อ โดยเฉพาะสาธารณรัฐคาซัคสถานผลิตเนื้อสัตว์มากที่สุดของภูมิภาคนี้

5.3 **การทำป่าไม้** มีการทำป่าไม้น้อยมาก นอกจากสาธารณรัฐเคอร์กีซสถาน มีการทำอุตสาหกรรมเยื่อกระดาษจากไม้สน

5.4 **การประมง** มีการประมงในเขตทะเลดำ ทะเลแคสเปียน และทะเลสาบบอลคัส เพื่อใช้บริโภคและจำหน่ายบ้าง ปลาที่มีชื่อเสียง คือ ปลาสเตอร์เจียน (Sturgeon) ซึ่งให้ไข่เรียกว่า "คาเวียร์" และปลาโอมูล (Omul) ใช้ตากแห้งรมควัน และดองเค็ม ส่งเป็นสินค้าออก

5.5 **การอุตสาหกรรม** กิจกรรมด้านอุตสาหกรรมมีหนาแน่นทางตอนใต้ ตะวันออก และตะวันออกเฉียงใต้ของภูมิภาค อุตสาหกรรมที่สำคัญได้แก่ การกลั่นน้ำมัน แยกก๊าซธรรมชาติ ปิโตรเคมี เคมีภัณฑ์ ทอผ้า เหล็กและเหล็กกล้า เครื่องใช้ไฟฟ้า ปูนซีเมนต์ เครื่องจักรกลการเกษตร และอุตสาหกรรมแปรรูปจากผลผลิตการเกษตร เมืองอุตสาหกรรมที่สำคัญได้แก่ เมืองทชเคนท์ คารากันดา เยเรวาน ตบิลีชี ปาฟโลดาร์ บากู และเซมิพลาลาตินสค์ เป็นต้น

5.6 การทำเหมืองแร่ ที่สำคัญมี 3 บริเวณคือ

(1) ทางตอนใต้ของภูมิภาค นับเป็นเขตใหญ่ซึ่งครอบคลุมบริเวณสาธารณรัฐคาซัคสถาน เคอร์กิสถาน ทาจิกิสถาน และอุซเบกิสถาน โดยมีเมืองทชเคนต์เป็นศูนย์กลาง

(2) ทางตะวันตกสุดของภูมิภาค นับตั้งแต่ตอนใต้เทือกเขาคอเคซัสลงมาครอบคลุมบริเวณ สาธารณรัฐจอร์เจีย อาร์เมเนีย และอาเซอร์ไบจาน โดยมีเมืองเยเรวานเป็นศูนย์กลาง

(3) ทางตอนเหนือของภูมิภาค ได้แก่บริเวณแม่น้ำอิริทิสในสาธารณรัฐคาซัคสถาน โดยมีเมืองเซมิพาลาตินสค์ เป็นศูนย์กลาง

แร่ธาตุที่สำคัญ ได้แก่ น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ ถ่านหิน เหล็ก สังกะสี เงิน ตะกั่ว แมงกานีส อะลูมิเนียม บอแรกซ์ ทองคำ และทองแดง

5.7 การค้า มีค้ำระหว่างภายในภูมิภาคและเอเชียตะวันตกเฉียงใต้เป็นส่วนใหญ่ โดยใช้เส้นทางผ่านตุรกี และอิหร่าน

สินค้าออก ที่สำคัญได้แก่ น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ ฝ้าย ขนสัตว์ เคมีภัณฑ์ สินแร่ ฯลฯ

สินค้าเข้า ที่สำคัญได้แก่ อาหาร เวชภัณฑ์ เครื่องอุปโภคบริโภค เครื่องจักรกล ฯลฯ สรุปแล้ว กลุ่มภูมิภาคเอเชียกลางขาดดุลการค้าแก่ประเทศคู่ค้า เพราะมีอุปสรรคสำคัญหลายประการ เช่น มีสินค้าน้อยชนิดคุณภาพสินค้าไม่ได้มาตรฐาน ระบบการขนส่งไม่ทันสมัย ระบบการเงินยังล่าช้า ประชากรน้อย และมีความยากจน เป็นต้น

6. การคมนาคมขนส่ง

การคมนาคมขนส่งยังไม่ทันสมัย แม้จะมีกระจายครอบคลุมไปทั่วภูมิภาค มีถนนสายหลักเชื่อมติดต่อกันระหว่างเมืองหลวงของแต่ละสาธารณรัฐไปยังสหพันธรัฐรัสเซีย ซึ่งถนนสายต่าง ๆ มีการพัฒนามาตั้งแต่อดีต ส่วนในเขตทุรกันดารทางด้านตะวันออกสุดและทางใต้ของภูมิภาค ยังนิยมขนส่งโดยใช้สัตว์เป็นพาหนะ เช่น ม้า ลา ล่อ การขนส่งทางอากาศมีเฉพาะระหว่าง เมืองใหญ่ ๆ เช่น บากู ดบิลีชี อัชฮาบาด ทชเคนต์ ดูชานเบ บิชเคค อัลมา-อาตา คารากันดา และออมสค์ เป็นต้น สายการบินที่สำคัญ คือ สายการบินแอร์ฟลอต (Aeroflot) ของสหพันธรัฐรัสเซีย

7. ลักษณะประชากรและวัฒนธรรม

ภูมิภาคเอเชียกลางมีประชากร 70.7 ล้านคน (พ.ศ. 2538) คาดว่าในปี พ.ศ. 2553 จะมีประชากรเพิ่มขึ้นเป็น 89.9 ล้านคน เฉลี่ยความหนาแน่นประมาณ 15 คนต่อหนึ่งตารางกิโลเมตร ทางด้านตะวันตก ด้านใต้ และตะวันออกเฉียงใต้ มีประชากรตั้งถิ่นฐานอยู่หนาแน่นกว่าบริเวณอื่น ๆ เช่นที่เมือง ดบิลีชี เยเรวาน บากู ทชเคนต์ บิชเคค ดูชานเบ ฯลฯ ซึ่งจะมีประชากรอาศัยอยู่ในแต่ละเมืองเกินหนึ่งล้านคน

ส่วนเชื้อชาติของประชากรที่มีมากในภูมิภาคนี้ ได้แก่ พวก เคอร์กิส คาซัค อุซเบก ทาจิก เติร์กเมน รัสเซีย อาเซอร์ไบจาน และเคอร์ต ซึ่งแต่ละเชื้อชาติจะพูดภาษาของตนเอง เช่น พวกอุซเบกจะพูดภาษาอุซเบก เป็นต้น

ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมของประชากรในภูมิภาคนี้ส่วนใหญ่เป็นแบบวัฒนธรรมของศาสนาอิสลามเกือบทั้งหมด คือมีประชากรร้อยละ 80 ที่นับถือศาสนาอิสลามนิกายสุหนี่ รองลงมาเป็นศาสนาคริสต์นิกายรัสเซียออร์ทอดอกซ์ ซึ่งมีสาธารณรัฐจอร์เจีย อาร์เมเนีย นับถือศาสนาคริสต์และยึดเป็นศาสนาประจำชาติ

บรรณานุกรม

- การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม, สำนักงาน, กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. รายงานประจำปี
ของการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตร 2536.
กสิกรรม, กรม, กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. สถิติการปลูกพืชไร่และพืชผัก ปี 2505-2518.
โรงพิมพ์การศาสนา, 2519.
กรุงเทพ จำกัด, ธนาคาร. *ท่องเที่ยวในประเทศไทย*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว, 2517.
เกษตรและสหกรณ์, กระทรวง, กรมกสิกรรม. *สถิติการปลูกพืชไร่และพืชผักปี* 2536-37
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2537.
เกษตรและสหกรณ์, กระทรวง กรมประมง. *สถิติการประมงแห่งประเทศไทย* 2535. งาน
เศรษฐกิจการประมงและแผนงาน
ขจร ทองอำไพ. *การจัดการเรื่องดิน*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2516.
ทวี ทองสว่าง. *ภูมิศาสตร์ทวีปเอเชีย*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2522.
ทวี ทองสว่าง. *ภูมิศาสตร์เอเชีย*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2535.
ทวี ทองสว่าง และคณะ. *ภูมิศาสตร์ประเทศไทย*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริม
วิชาการ, 2531.
ทำนอง สิงคาลวณิช. *เกษตรไทย*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ร่วมมิตรไทย, 2518.
เทียม คมกฤต, ศาสตราจารย์. *การป่าไม้ในประเทศไทย*. พิมพ์เป็นอนุสรณ์ในงานพระราชทาน
เพลิงศพ ศาสตราจารย์เทียม คมกฤต 16 กุมภาพันธ์ 2514. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์ศาสนา, 2514.
แผนที่, กรม, กระทรวงกลาโหม. *แผนที่เล่มแสดงทรัพยากรของประเทศไทย*. กรุงเทพมหานคร
: โรงพิมพ์กรมแผนที่ทหาร, 2515.
พาณิชย์, กระทรวง. กรมเศรษฐกิจพาณิชย์. *การค้าต่างประเทศของประเทศไทย* 2529. กทม-
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กรมเศรษฐกิจพาณิชย์, 2530.
พูนพล อาสนจินดา. *ภูมิศาสตร์เศรษฐกิจประเทศไทย*. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช
จำกัด, 2514.
วิจัยแห่งชาติ, สภา, คณะกรรมการภูมิศาสตร์แห่งชาติ. *รายงานการสัมมนาภูมิศาสตร์แห่งชาติ*.
กรุงเทพมหานคร : สภาวิจัยแห่งชาติ 2523.

วรรณ พุทธาภูมิไกร และทวี ทองสว่าง. *ภูมิศาสตร์ภูมิภาคของทวีปเอเชีย*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เจริญกิจ, 2520.

วิมลดา นาคทัต. *ภูมิศาสตร์เอเชีย*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2521.

เศรษฐกิจการพาณิชย์, กรม, *การค้าต่างประเทศของประเทศไทย* 2536. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ข่าวพาณิชย์, 2536

สวาท เสนาณรงค์และคณะ. *ภูมิศาสตร์ภูมิภาค ส.411* กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2520.

สวาท เสนาณรงค์. *ภูมิศาสตร์ประเทศไทย*. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิชย์ จำกัด, 2516.

สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย. *ภาวะการค้าของประเทศไทย ปี 2536*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษรไทย, 2536.

ราชบัณฑิตยสถาน, สำนักนายกรัฐมนตรี. *ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี และประกาศราชบัณฑิตยสถานเรื่องกำหนดชื่อ ทวีป ประเทศ เมืองหลวง มหาสมุทร ทะเล และเกาะ*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี, 2523.

ราชบัณฑิตยสถาน, สำนักนายกรัฐมนตรี. *พจนานุกรมศัพท์ภูมิศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ศูนย์การทหารราบ, 2523.

อภิสิทธิ์ เอี่ยมหน่อ. *ธรณีวิทยา*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2516.

อุตสาหกรรม, กระทรวง. *กระทรวงอุตสาหกรรมกับการพัฒนาประเทศ*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์บำรุงนุกุลกิจ, 2536

* เอกสารจากสำนักข่าวสารของสถานทูตประเทศต่าง ๆ ในทวีปเอเชีย

* เอกสารจากกรมป่าไม้, กรมประมง และสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

Americana Corporation. *The Encyclopedia; Americana: Vol.2*. Connecticut: Americana Corporation U.S.A., 1978.

Branigan, J.J. *The Mediterranean Lands*. London: Mc Donald & Evan Ltd., 1975.

Chong Seck Chim. *Asia*. Kuala Lumpur: Oxford University Press, 1968.

Cohen, Barry. *Monsoon Asia; A Map Geography*, Angus and Robertson PTY LTD.

De Blij, Harm, J. *Geography Regions & Concepts*. New York : Wiley, 1971.

- Fisher, W.B. The Middle East. **New York: Dutton**, 1952.
- Fisher Charles. **South East Asia**. London: Methuen Co. Ltd., 1964.
- Ginburg**, N.G. Pattern of Asia. New Jersey: Prentice Hall, **1958**.
- Goh Cheng, Leong. Monsoon **Asia**. Kuala Lumpur: Oxford University Press, 1971.
- Goh Cheng, Leong. **South East Asia**. Kuala Lumpur: Oxford University Press, 1971.
- Goknpaul, Ann. **INFORMATION PLEASE ALMANAC; Atlas and Yearbook**. New York 1995
- Grolier Incorporated. Lands and Peoples. **Vol.2**. New York: **Grolier** International Inc., 1976.
- Heintzelman** and Highsmith. **World Regional Geography**. New Delhi: Prentice-Hall of India Ltd., 1965.
- Johnson, B.L.C. South Asia. New Delhi: Heinemann Educational Books. Ltd., 1969.
- Lewis, G.E.D. and Ho, Robert. Asia. Kuala Lumpur: **Longmans** of Malaysia Ltd., 1965.
- Lobeck**, A.K. *Physiographic Diagram of Asia*. New York: The Geographical press. Columbia University, 1949.
- Murray, **Allan**. Asia, Glasgow: Collins Clear-type Press, 1968.
- Pendleton, Robert L. Thailand. New York: **Duell**, Sloan and Pearce, 1962.
- Rawaon., R.R., and East, W.C. **Asia**. London: Thomas Nelson and Sons, 1960.
- Reed, Andrew. Notes on **The Geography of Monsoon Asia**. Hong Kong: Peninsula Pressed Ltd., **1969**.
- Robinson, H. **Monsoon Asia**. London: **Macdonald** And Evans Limited., 1972.
- Spencer J.E. and Thomas, William L. Asia, East by South. New York: John Wiley and Sons, Inc., 1971.
- Spencer, J.E. Oriental Asia. New Jersey: Prentice Hall, 1973.
- Stamp. Sir L. Dudley. **Asia**. London: Longmans. 1964.
- Strahler, A.N. **Physical Geography**. New York: Wiley and Son. 1969.
- Stemstein, Lawrence. **The Rainfall of Thailand**. Indiana: Don C. Bennett, University. Bloomington Indiana, 1962.
- Tregear, T.R. **A Geography of China**. London: University of London Press Limited., 1966.
- Wise, Donald., **Review Asia 1977; Yearbook**. i-long Kong: South China Morning Post, Limited., 1977.

พิมพ์ที่... สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
Ramkhamhaeng University Press.

สำนักพิมพ์ : อ. ชัย
GE35343038
55.00 B